

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

15. června 2017*

„Řízení o předběžné otázce — Dumping — Nařízení (ES) č. 1472/2006 — Dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a z Vietnamu — Platnost prováděcího nařízení (EU) č. 1294/2009 — Přezkum antidumpingových opatření, která pozbývají platnosti — Nezávislí dovozci — Výběr vzorku — Zájem Evropské unie“

Ve věci C-349/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (holandofonní prvoinstanční soud v Bruselu, Belgie) ze dne 3. června 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 24. června 2016, v řízení

T.KUP SAS

proti

Belgische Staat,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, M. Safjan a D. Šváby, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: M. A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za společnost T.KUP SAS A. Tallonem a D. Geernaertem, advocaten,
- za belgickou vládu C. Pochet a M. Jacobs, jako zmocněnkyněmi,
- za Radu Evropské unie H. Marcos Fraile, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s N. Tuominen, avocată,
- za Evropskou komisi J.-F. Brakelandem a T. Maxian Ruschem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: nizozemština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká posouzení platnosti prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (Úř. věst. 2009, L 352, s. 1), s ohledem na články 2 a 3, čl. 11 odst. 2, 5 a 9, čl. 17 odst. 1 a článek 21 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. 2004, L 77, s. 12; Zvl. vyd. 11/10, s. 150) (dále jen „základní antidumpingové nařízení“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společností T.KUP SAS a Belgickým státem ve věci vrácení antidumpingového cla, které uvedená společnost odvedla z titulu dovozu obuvi pocházející z Číny a Vietnamu.

Právní rámec

- 3 Článek 6 odst. 8 základního antidumpingového nařízení stanoví:
„S výjimkou okolností uvedených v článku 18 se co nejdůkladněji ověřuje přesnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají závěry.“

- 4 Článek 11 uvedeného nařízení stanoví:

„[...]

2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal antidumpingu i újmy, pokud při přezkumu nebylo zjištěno, že antidumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcí Společenství nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dosažení výsledku přezkumu.

Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné množství důkazů o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování antidumpingu a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo z části výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo tržní podmínky naznačují pravděpodobnost budoucího dumpingu působícího újmu.

V rámci šetření podle tohoto článku bude výrobcům, dovozcům, zemím vývozu a výrobcům ve Společenství poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy.

Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti opatření bude zveřejněno v *Úředním věstníku [Evropské unie]* ve vhodné době v posledním roce platnosti opatření ve smyslu tohoto článku. Po zveřejnění oznámení jsou výrobci ve Společenství oprávněni podat nejpozději tři měsíce před ukončením pětiletého období žádost o přezkum podle druhého pododstavce. Zveřejněno musí být rovněž oznámení o skutečném pozbytí platnosti opatření, která byla přijata podle tohoto článku.

[...]

5. Na přezkumy prováděné podle odstavců 2, 3 a 4 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách. Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se provedou bez zbytečného odkladu a ukončí obvykle do dvanácti měsíců od zahájení. Přezkumy podle odstavců 2 a 3 jsou v každém případě ukončeny nejpozději do patnácti měsíců od data jejich zahájení. Přezkumy podle odstavce 4 jsou v každém případě ukončeny do devíti měsíců od data jejich zahájení. Pokud je přezkum prováděný podle odstavce 2 zahájen v době, kdy již probíhá přezkum podle odstavce 3 ve stejném řízení, přezkum podle odstavce 3 se ukončí k stejnému datu, ke kterému se musí ukončit přezkum podle odstavce 2.

Komise předloží Radě návrh právního aktu nejpozději do jednoho měsíce před uplynutím uvedených lhůt.

Pokud není šetření ukončeno v uvedených lhůtách, opatření:

- přestávají být účinná v případě šetření podle odstavce 2 toho článku,
- přestávají být účinná v případě paralelních šetření podle odstavců 2 a 3 tohoto článku, pokud bylo zahájeno šetření podle odstavce 2 a zároveň pokračovalo šetření podle odstavce 3 ve stejném řízení, nebo pokud byla taková šetření zahájena zároveň, nebo
- zůstanou v platnosti nezměněná v případě šetření podle odstavců 3 a 4 tohoto článku.

V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o skončení účinnosti nebo pokračující platnosti opatření podle tohoto odstavce.

[...]

9. Při všech šetřeních týkajících se přezkumů nebo vrácení zaplaceného cla prováděných podle tohoto článku postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na článek 2, a zejména na odstavce 11 a 12 uvedeného článku, a s ohledem na článek 17, stejnými postupy jako při šetření, které vedlo k uložení cla.

[...]“

- 5 Podle čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení:

„V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodních operací příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodních operací, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.“

6 Článek 21 téhož nařízení stanoví:

„1. Za účelem zjištění, zda je v zájmu Společenství přijmout určitá opatření, je třeba komplexně posoudit všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů, přičemž zjištění podle tohoto článku se učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko podle odstavce 2. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působící újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Opatření, která budou určena na základě zjištěného dumpingu a újmy, nesmějí být uplatněna, pokud orgány na základě všech předložených informací dospějí jednoznačně k názoru, že jejich uplatnění není v zájmu Společenství.

2. Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Společenství, přihlédnout ke všem stanoviskům a informacím a vycházet z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení antidumpingového šetření přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich odpovídající shrnutí budou zpřístupněny ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.

3. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat o slyšení. Žádostem se vyhová, pokud jsou doručeny ve lhůtě uvedené v odstavci 2 a pokud uvádějí důvody slyšení s ohledem na zájem Společenství.

4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, se mohou vyjádřit k uplatňování uloženého prozatímního vyrovnávacího cla. Aby k nim mohlo být přihlédnuto, musí být tato vyjádření obdržena ve lhůtě jednoho měsíce od nabytí účinnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.

5. Komise prozkoumá všechny řádně poskytnuté informace a zjistí, do jaké míry jsou reprezentativní; výsledky tohoto zkoumání a své stanovisko k jejich opodstatněnosti sdělí poradnímu výboru. Komise při vypracování návrhu podle článku 9 přihlédne k názorům vyjádřeným ve výboru.

6. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat, aby jim byly sděleny skutečnosti a úvahy, z nichž budou pravděpodobně vycházet závěrečná rozhodnutí. Tyto informace budou poskytnuty v co nejširší míře a aniž je jimi dotčeno jakékoli další rozhodnutí Komise nebo Rady.

7. K informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost.“

7 Podle bodů 12, 13, 34 až 38, 489, 490 a 502 odůvodnění nařízení č. 1294/2009:

„(12) Vzhledem k vysokému počtu vyvážejících výrobců v dotčených zemích, výrobců v Unii a dovozců, jichž se týkalo toto šetření, se v oznámení o zahájení řízení počítalo s výběrem vzorku v souladu s článkem 17 základního [antidumpingového] nařízení.

(13) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je nutný výběr vzorku, a pokud ano, vzorek vybrat, byli vyvážející výrobci a zástupci jednající jejich jménem, výrobci a dovozci v Unii požádáni, aby se přihlásili a poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení.

[...]

(34) Na základě dostupných informací bylo kontaktováno 139 dovozců. Na formulář pro výběr vzorku odpovědělo 22 dovozců, kteří nejsou ve spojení, přičemž se zařazením do vzorku souhlasilo 21 dovozců. Podle poskytnutých údajů připadalo na těchto 21 dovozců 12 % dovozu dotčeného výrobku z [Čínské lidové republiky] a 40 % dovozu z Vietnamu (v období přezkumného šetření).

- (35) Na pět největších dovozců (Adidas, Clarks, Nike, Puma a Timberland) připadalo přibližně 18 % dotčeného dovozu, jelikož všichni tyto dovozci nahlásili významný objem dovozu z obou zemí. Usuzovalo se proto, že vzorek složený z těchto pěti společností je reprezentativní ve smyslu čl. 17 odst. 1 základního [antidumpingového] nařízení, tj. z hlediska objemu dovozu.
- (36) V zájmu lepšího zohlednění zeměpisného rozložení dovozců a rozdílů v druzích dovážené obuvi byli dodatečně vybráni další tři dovozci. V tomto ohledu se z vyplněných formulářů pro výběr vzorku zdá, že mnoho dovozců, kteří odpověděli na dotazník, působí v mnohem menším měřítku, pokud jde o objem, a dováží méně známou/módní značkovou obuv nebo obuv vyšší hodnoty. Obchodní model a segmenty výrobků, s nimiž tyto menší dovozci obchodují, se zřejmě liší od největších dovozců a na tyto menší dovozce by mohl společně připadat významný podíl dotčeného dovozu. Považovalo se proto za důležité, aby byli zastoupeni rovněž tyto dovozci, jelikož se hospodářská realita těchto společností může lišit od hospodářské reality velkých dovozců uvedených v 35. bodě odůvodnění.
- (37) Z těchto důvodů byl vybrán vzorek osmi dovozců zahrnující pět největších dovozců a tři menší dovozce. Na tyto dovozce připadalo přibližně 10 % dovozu z [Čínské lidové republiky] a zhruba 34 % dovozu z Vietnamu.
- (38) Všichni spolupracující dovozci, kteří projevíli ochotu spolupracovat, měli možnost podat připomínky k výběru vzorku. Společnostem zařazeným do vzorku byly zaslány dotazníky k vyplnění. Ve stanovených lhůtách odpovědělo sedm dovozců zařazených do vzorku. Vzhledem k neochotě spolupracovat bylo nakonec nutno ze vzorku vyřadit osmého dovozce, který byl vybrán pro vzorek.
- [...]
- (489) Na druhou stranu dopad antidumpingových cel na dovozce, maloobchodníky/distributory a spotřebitele nebyl od roku 2006 do období přezkumného šetření neúměrný. Při zachování opatření a za předpokladu, že se spotřebitelská poptávka bude v důsledku hospodářské krize dále snižovat, bude dopad antidumpingových cel na všechny účastníky se vši pravděpodobností vyšší než v minulosti. Vzhledem k celkově dobrému stavu a prokázané pružnosti dovozců a celkově silnému postavení maloobchodníků/distributorů na trhu, kteří mohou značně diverzifikovat sortimentní skladbu, však lze předpokládat, že tyto hospodářské subjekty nebudou v krátkodobém až střednědobém výhledu významně poškozeny. Co se týká spotřebitelů, po uložení antidumpingových cel nedošlo k žádnému patrnému zvýšení cen, a vezmeme-li v úvahu také výsledky analýzy po skončení období přezkumného šetření, neexistují žádné signály, že se v budoucnu spotřebitelské ceny neúměrně zvýší.
- (490) Při přezkumném šetření se neobjevily žádné přesvědčivé důvody, proč by antidumpingová opatření neměla být zachována.
- [...]
- (502) Bylo vytýkáno, že chybí analýza možných přínosů plynoucích dovozcům v případě ukončení opatření. V této souvislosti je třeba poznamenat, že na základě znění článku 21 základního antidumpingového nařízení, musí být posouzeno, zda existují přesvědčivé důvody pro neuložení antidumpingových opatření. V rámci přezkumu před pozbytím platnosti to znamená, že musí být posouzeno, zda neexistují přesvědčivé důvody hovořící proti zachování opatření, tj. musí být identifikovány nepříznivé účinky prodloužení platnosti daných opatření a tyto účinky musí být porovnány s přínosy pro výrobní odvětví Unie s cílem posoudit, jestli tyto nepříznivé účinky nejsou neúměrné. Z právního hlediska by tedy opačný scénář, tzn. neprodloužení platnosti opatření, musel být dále analyzován pouze tehdy, existují-li v daném případě konkrétní náznaky, že by to pro dovozce, maloobchodníky či spotřebitele představovalo neúměrnou zátěž.

Žádné takové náznaky nebyly zjištěny. Pouze pro účely argumentace lze však o pravděpodobných účincích na dovozce, maloobchodníky a spotřebitele v případě skončení platnosti opatření říci následující. Pokud jde o dovozce, vyplynulo ze šetření, že určitou část jejich ztráty ziskovosti v období od roku 2005 [do období přezkumného šetření] lze připisat zaplaceným antidumpingovým clům. Kdyby platnost opatření skončila a všechny ostatní náklady by zůstaly na stejné úrovni, tyto náklady by zanikly a úroveň zisku by tak mohla vzrůst na úroveň vyšší než zhruba 20 %, která byla zjištěna v průběhu šetření. V případě maloobchodníků není z informací ve spisu jasné, zda by z pozbytí platnosti opatření měli prospěch, neboť dovozci zařazení do vzorku nepřizpůsobovali vždy své ceny při dalším prodeji v případě poklesu dovozních cen, jak lze vyčíst z porovnání aritmetického průměru dovozní ceny s aritmetickým průměrem cen při dalším prodeji za období od roku 2007 do období [přezkumného šetření].

Pokud jde o účinek na spotřebitele, je dokonce ještě nepravděpodobnější, že by skončení platnosti opatření vedlo ke snížení cen, vzhledem k tomu, že maloobchodní ceny zůstávaly ve velké míře stabilní navzdory kolísání cen při dovozu v období od roku 2005 [do období přezkumného šetření]. Kromě toho je rovněž nepravděpodobné, že by měli spotřebitelé prospěch z širší nabídky, vzhledem k tomu, že spis neobsahuje žádný důkaz svědčící o tom, že by byla nabídka pro spotřebitele uložení antidumpingových cel nějak ovlivněna. V každém případě všechny tyto úvahy nemohou změnit celkové závěry, že neexistují žádné přesvědčivé důvody pro nezachování opatření.“

8 Článek 1 odst. 1 nařízení č. 1294/2009 stanoví:

„Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně nebo z kompozitní usně, kromě sportovní obuvi, obuvi, která se vyrábí speciální technologií, pantoflí a ostatní domácí obuvi a obuvi s ochrannou špičkou, pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu, kódů KN: 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 a ex 6405 10 00. [...]

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 9 Společnost T.KUP, která má sídlo v Toulouse (Francie), dovezla přes přístav v Antverpách (Belgie) v období od 28. června 2006 do 24. ledna 2011 26 zásilek obuvi vyrobené v Číně a nakoupené od tchajwanského distributora, společnosti Eastern Shoes Collection Co. Ltd, z nichž bylo, na základě nařízení Komise (ES) č. 553/2006 ze dne 23. března 2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu (Úř. věst. 2006, L 98, s. 3), nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. 2006, L 275, s. 1, a oprava, Úř. věst. 2007, L 130, s. 48), a nařízení č. 1294/2009, vybráno antidumpingové clo ve výši 16,5 %.
- 10 Dne 27. června 2012 společnost T.KUP podala celní inspekci v Antverpách (Belgie) žádost o vrácení odvedeného cla, kterou založila na rozsudku ze dne 2. února 2012, Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53).

- 11 Dne 14. září 2012 byla prostřednictvím rozhodnutí uvedená žádost zamítnuta. Dne 25. února 2013 napadla společnost T.KUP uvedené rozhodnutí před oblastním ředitelstvím celního a daňového úřadu v Antverpách (Belgie). Dne 18. dubna 2013 uvedené ředitelství informovalo společnost T.KUP o úmyslu její žádost zamítnout.
- 12 Dne 7. června 2013 informovalo uvedené ředitelství společnost T.KUP, že rozhodnutí odkládá do doby, než budou přijata rozhodnutí v pilotních věcech.
- 13 Dne 24. října 2013 společnost T.KUP podala správní žalobu proti nevydání rozhodnutí ve stanovené lhůtě, a poté dne 2. září 2014 podala k předkládajícímu soudu žalobu proti nevydání rozhodnutí o uvedené správní žalobě.
- 14 Za těchto okolností se Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel (holandofonní prvoinstanční soud v Bruselu, Belgie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je nařízení č. 1294/2009 neplatné ve vztahu k takovému dovozci, jako je dovozce dotčený v projednávané věci, na základě porušení čl. 17 odst. 1 základního nařízení z důvodu, že Komise při svém přezkumu použila vzorek pouhých osmi dovozců, navzdory tomu, že bylo třeba posuzovat omezený počet 21 dovozců?

2) Je nařízení č. 1294/2009 neplatné ve vztahu k takovému dovozci, jako je dovozce dotčený v projednávané věci, na základě porušení čl. 11 odst. 2 třetího pododstavce základního nařízení z důvodu, že Komise při svém přezkumu nedostatečně zohlednila předložené důkazy, jelikož do vzorku zahrnula pět velkých dovozců v porovnání se třemi malými, a mimo jiné zohlednila především informace předložené těmito pěti velkými dovozci?

3) Je nařízení č. 1294/2009 neplatné ve vztahu k takovému dovozci, jako je dovozce dotčený v projednávané věci, na základě porušení článků 2 a 3 nebo čl. 11 odst. 2, 5 a 9 základního nařízení z důvodu, že Komise při svém přezkumu neměla k dispozici odpovídající informace k tomu, aby určila, že dochází k pokračujícímu dumpingu a související újmě?

4) Je nařízení č. 1294/2009 neplatné ve vztahu k takovému dovozci, jako je dovozce dotčený v projednávané věci, na základě porušení článku 21 základního nařízení z důvodu, že Komise při svém přezkumu vyžaduje, aby existovaly konkrétní indicie, že dovozce je prodloužením platnosti nadměrně zatížen?“

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 15 Rada Evropské unie v písemných vyjádřeních tvrdí, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí být odmítnuta jako nepřipustná, neboť předkládající soud neprovedl nezávislé posouzení platnosti nařízení č. 1294/2009 a pouze zprostředkovává pochybnosti vyjádřené v tomto ohledu společností T.KUP.
- 16 Je třeba připomenout, že z ducha spolupráce, kterým se má řídit průběh řízení o předběžné otázce, skutečně vyplývá, že je nezbytné, aby vnitrostátní soud uvedl v předkládacím rozhodnutí konkrétní důvody, proč má za to, že odpověď na jeho otázky týkající se výkladu či platnosti některých ustanovení unijního práva je nezbytná pro vyřešení sporu (viz rozsudky ze dne 4. května 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, bod 24, a Philip Morris Brands a další, C-547/14, EU:C:2016:325, bod 47 a citovaná judikatura).

- 17 Je tedy důležité, aby vnitrostátní soud uvedl konkrétní důvody, které jej vedly k pochybnostem o platnosti některých ustanovení unijního práva, a popsal důvody neplatnosti, které mohou být podle jeho názoru uznány. Takový požadavek vyplývá rovněž z čl. 94 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora (viz rozsudky ze dne 4. května 2016, *Pillbox 38*, C-477/14, EU:C:2016:324, bod 25, a *Philip Morris Brands a další*, C-547/14, EU:C:2016:325, bod 48, a citovaná judikatura) a z Doporučení pro vnitrostátní soudy o zahajování řízení o předběžné otázce (Úř. věst. 2012, C 338, s. 1, bod 22) (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 11. ledna 2017, *Boudjellal*, C-508/16, nezveřejněné, EU:C:2017:6, bod 22).
- 18 Kromě toho podle ustálené judikatury Soudního dvora nemají informace poskytnuté v předkládacích rozhodnutích pouze umožnit Soudnímu dvoru, aby podal užitečné odpovědi, ale mají rovněž poskytnout vládám členských států, jakož i ostatním zúčastněným možnost předložit jejich vyjádření v souladu s článkem 23 statutu Soudního dvora Evropské unie. Je na Soudním dvoru, aby zajistil, aby byla tato možnost zachována s ohledem na to, že na základě tohoto článku jsou zúčastněným oznamována pouze předkládací rozhodnutí společně s překladem do úředního jazyka každého členského státu, a není jim poskytnut vnitrostátní spis, který je Soudnímu dvoru případně předán předkládajícím soudem (viz rozsudky ze dne 4. května 2016, *Pillbox 38*, C-477/14, EU:C:2016:324, bod 26, a *Philip Morris Brands a další*, C-547/14, EU:C:2016:325, bod 49, a citovaná judikatura).
- 19 Z předkládacího rozhodnutí však stručně, ale jasně plyne, že předkládající soud přezkoumal důvody uvedené společností T.KUP ohledně neplatnosti nařízení č. 1472/2006 a nařízení č. 1294/2009. Na jedné straně jako neopodstatněné zamítl hlavní argumenty vycházející z neplatnosti nařízení č. 1472/2006, a tudíž odmítl Soudnímu dvoru položit předběžnou otázku, kterou společnost T.KUP navrhovala. Naopak na druhé straně přezkoumal argumenty ohledně neplatnosti nařízení č. 1294/2009 uvedené podpůrně a měl za to, že nejsou irelevantní.
- 20 Navíc Rada a Evropská komise, jakož i belgická vláda byly plně schopny předložit vyjádření k otázkám předkládajícího soudu.
- 21 Z toho plyne, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K věci samé

Ke třem prvním otázkám

- 22 Podstatou prvních tří otázek předkládajícího soudu, které jsou spojeny a které je třeba přezkoumat dohromady, je, zda je nařízení č. 1294/2009 neplatné z důvodu, že složení vzorku dovozců, které bylo orgány použito, není dostatečně reprezentativní s ohledem na ustanovení čl. 11 odst. 2 třetího pododstavce a čl. 17 odst. 1 základního antidumpingového nařízení, takže uvedené orgány nemají k dispozici dostatečné údaje, které by umožnily konstatovat existenci dumpingu a tedy újmy způsobené unijnímu průmyslu.
- 23 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že jak plyne z bodů 12 a 13 odůvodnění nařízení č. 1294/2009, v oznámení o zahájení řízení byl oznámen úmysl vybrat vzorek, v souladu s článkem 17 základního antidumpingového nařízení, s ohledem na velký počet producentů-vývozců v dotčených zemích, unijních producentů a dovozců dotčených vyšetřováním.
- 24 Zadruhé je třeba připomenout, že čl. 17 odst. 1 základního antidumpingového nařízení stanoví dva způsoby výběru vzorku. Vzorek stran, výrobků nebo obchodů musí totiž být statisticky reprezentativní na základě informací dostupných v době výběru nebo zahrnovat největší objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v čase, který je k dispozici, přiměřeně přezkoumán (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2015, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 86).

- 25 V projednávané věci z bodů 34 až 37 odůvodnění nařízení č. 1294/2009 plyne, že ze 139 dovozců kontaktovaných na základě dostupných informací a z 22 nezávislých dovozců, kteří vyplnili formulář pro výběr vzorku, se Komise rozhodla použít vzorek složený z pěti největších nezávislých dovozců, tedy společností Adidas, Clarks, Nike, Puma a Timberland, kteří představují 18 % dotčených dovozů, jakož i tří dalších dovozců, aby lépe zachytily zeměpisné rozložení dovozců a rozdíly ve druhých dovážené obuvi. Tento vzorek představoval 10 % dovozů z Číny a přibližně 34 % dovozů z Vietnamu. Bod 38 odůvodnění nařízení č. 1294/2009 nicméně uvádí, že pouze sedm z osmi vybraných dovozců vyplnilo dotazník, který jim byl zaslán, takže osmý byl nakonec ze vzorku vyřazen.
- 26 Jak uvedla Rada a Komise v písemných vyjádřeních, vzorek dovozců byl vytvořen druhým ze způsobů výběru vzorku uvedených v čl. 17 odst. 1 základního antidumpingového nařízení, přičemž se Komise při sestavení vzorku řídila hlavně objemem dovozů a rozhodla se zařadit do vzorku pět hlavních dovozců, jak plyne z bodu 35 odůvodnění nařízení č. 1294/2009. V bodě 36 odůvodnění uvedeného nařízení je však uvedeno, že Komise se rovněž rozhodla doplnit konečný výběr zohledněním dalších tří dovozců, aby lépe reflektovala zeměpisné rozložení a rozdíly v dovozech.
- 27 Dále je třeba připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, že orgány mají při výběru vzorku širokou posuzovací pravomoc (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 93), takže unijní soud se v rámci svého přezkumu musí omezit na ověření, že uvedený výběr se nezakládal na věcně nesprávných skutečnostech či nebyl stížen zjevně nesprávným posouzením.
- 28 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že ačkoli se počet 21 nezávislých dovozců ochotných stát se součástí vzorku z celkového počtu 139 kontaktovaných dovozců nejeví být v absolutních počtech vysoký, nic to nemění na tom, že společnost T.KUP nepředložila žádný údaj, který by mohl vést k závěru, že rozhodnutím vytvořit vzorek orgány zjevně překročily meze své posuzovací pravomoci.
- 29 Společnost T.KUP nenapadá ani tak způsob výběru vzorku jako jeho složení, které považuje za v podstatě nedostatečně reprezentativní.
- 30 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 17 odst. 1 základního antidumpingového nařízení v případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodních operací příliš velký, může být výběr vzorku proveden dvěma alternativními způsoby. Šetření totiž může být omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodních operací, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru. Může však na základě výběru orgánu být rovněž omezeno na největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.
- 31 Z toho plyne, že pokud unijní orgány zvolí druhý způsob výběru vzorků, mají jistou míru flexibility při zvažování toho, co lze přiměřeně dosáhnout v čase, který mají k dispozici k provedení šetření.
- 32 Přitom šetření antidumpingových opatření musí být podle čl. 11 odst. 5 základního antidumpingového nařízení provedeno pečlivě a ukončeno do dvanácti měsíců od jeho zahájení, přičemž orgány jsou mimo jiné podle čl. 6 odst. 8 základního antidumpingového nařízení povinny ověřit přesnost informací poskytnutých dotčenými osobami, na kterých zakládají své závěry.
- 33 Za okolností věci v původním řízení vzorek vybraný Komisí, ačkoli je složen pouze z osmi významných dovozců, představuje 10 % dovozů z Číny a 34 % dovozů z Vietnamu, což se jeví reprezentativní. Posouzení Komise totiž spočívá na údajích o třetině dovozců z Vietnamu. Mimoto ačkoli se podíl 10 % dovozů z Číny může jevit slabý, je třeba jej porovnat s rozsahem čínských vývozů v tomto odvětví. Rada a Komise navíc vybraly pět největších dovozců, jakož i tři další dovozce, aby lépe zohlednily jejich zeměpisné rozložení a druhy dovážené obuvi.

- 34 Konečně ani předkládající soud, ani společnost T.KUP nepředložily žádnou skutečnost prokazující, že začlenění dalších dovozců do vzorku bylo nezbytné k tomu, aby mohl být považován za skutečně reprezentativní z pohledu zeměpisného rozložení dovozců či druhů dovážené obuvi.
- 35 Za těchto podmínek se nejeví, že dotčené orgány v rámci výběru vzorku dovozců porušily právní pravidla či překročily meze posuzovací pravomoci, kterou jim uvedená pravidla přiznávají.
- 36 Přezkum prvních tří otázek tedy neodhalil žádnou skutečnost ovlivňující platnost nařízení č. 1294/2009.

Ke čtvrté otázce

- 37 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda je nařízení č. 1294/2009 protiprávní, když Komise v rozporu s článkem 21 základního antidumpingového nařízení požadovala, aby nezávislí dovozci, jako společnost T.KUP, přesvědčivými prostředky dokázali, že prodloužení platnosti antidumpingového cla je pro ně nepřiměřenou zátěží.
- 38 Společnost T.KUP v písemném vyjádření konkrétně tvrdila, že body 406, 458 a 502 odůvodnění nařízení č. 1294/2009 zejména prokazují, že Komise v rámci posouzení zájmu Unie na zachování opatření přikládala menší význam dovozcům než producentům, a dopustila se tedy nerovného zacházení, čímž porušila článek 21 základního antidumpingového nařízení.
- 39 V tomto ohledu je třeba především uvést, že Rada a Komise přezkoumaly otázku zájmu Unie v bodech 388 až 490 odůvodnění nařízení č. 1294/2009 a zájem nezávislých dovozců v bodech 408 až 458 odůvodnění jeho odůvodnění. Uvedené orgány v bodě 489 odůvodnění uvedeného nařízení konstatovaly, že dopad antidumpingových cel na dovozce, zejména od data jejich zavedení do období přezkumného šetření, nebyl neúměrný. Z toho v bodě 490 odůvodnění téhož nařízení vyvodily, že při přezkumném šetření se neobjevily žádné přesvědčivé důvody, proč by antidumpingová opatření neměla být zachována.
- 40 Uvedené orgány mimoto přezkoumaly vyjádření účastníků řízení předložená v návaznosti na oznámení závěrů v bodech 497 až 504 odůvodnění nařízení č. 1294/2009.
- 41 Rada a Komise v bodě 502 odůvodnění uvedeného nařízení zejména uvedly, že podle článku 21 základního antidumpingového nařízení jim přísluší v rámci přezkumu opatření před pozbytím platnosti posoudit, zda neexistují přesvědčivé důvody hovořící proti zachování opatření, tj. musí být identifikovány nepříznivé účinky prodloužení platnosti daných opatření a tyto účinky musí být porovnány s přínosy pro výrobní odvětví Unie s cílem posoudit, jestli tyto nepříznivé účinky nejsou neúměrné. Z právního hlediska by tedy opačný scénář, tzn. neprodloužení platnosti opatření, musel být dále analyzován pouze tehdy, existují-li v daném případě „konkrétní náznaky“, že by to pro dovozce představovalo „neúměrnou zátěž“. Žádné takové náznaky nebyly v projednávané věci zjištěny. Uvedený bod odůvodnění dále uvádí, že v každém případě šetření prokázalo, že část ztráty ziskovosti dovozců lze připsat zaplaceným antidumpingovým clům a že kdyby platnost opatření skončila, úroveň zisku by mohla vzrůst na úroveň vyšší než zhruba 20 %, která byla zjištěna v průběhu šetření.
- 42 Dále je třeba připomenout, že čl. 21 odst. 1 základního antidumpingového nařízení ukládá unijním orgánům příslušným určit, zda je v zájmu Unie přijmout či prodloužit antidumpingová opatření, aby posoudily všechny zájmy, včetně zájmů unijního průmyslu, jakož i zájmů uživatelů a spotřebitelů, a aby při tom přihlížely zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Takové určení může nastat, pouze pokud všechny dotčené osoby měly možnost se vyjádřit v souladu s odstavcem 2 uvedeného článku.

- 43 Článek 21 odst. 2 základního antidumpingového nařízení stanoví právo jednotlivých účastníků řízení, včetně dovozců, jednak vyjádřit svůj názor a poskytnout Komisi informace, a jednak předložit vyjádření k informacím poskytnutým dalšími účastníky. Článek 21 odst. 3 uvedeného nařízení rovněž stanoví právo všech účastníků řízení být za určitých podmínek na vlastní žádost vyslechnuti Komisí.
- 44 Přezkum zájmu Unie na přijetí či zachování antidumpingového opatření tedy představuje z procesního hlediska velmi úzce vymezenou operaci, která vyžaduje zvážení zájmů všech dotčených osob a posouzení komplexních hospodářských situací, což předpokládá omezený přezkum unijním soudem.
- 45 Ve věci v původním řízení je nicméně nesporné, že dotčené orgány dodržely jednotlivá procesní práva účastníků řízení uvedených v čl. 21 odst. 2 a 3 základního antidumpingového nařízení, včetně dovozců, která jim umožnila hájit vlastní zájmy v rámci posouzení zájmů Unie na zachování antidumpingových opatření.
- 46 Čtvrtá otázka předkládajícího soudu, kterou objasňují písemná vyjádření společnosti T.KUP, se však netýká dodržení procesních požadavků ze strany unijních orgánů, ale povahy přezkumu provedeného uvedenými orgány pro účely konstatování existence zájmu Unie na zachování antidumpingových opatření dotčených ve věci v původním řízení, konkrétně důkazního břemene, které nesou dovozci s cílem dosáhnout uznání jejich zájmu na zrušení opatření.
- 47 Je však třeba v tomto ohledu připomenout, že ačkoli orgány musí zohlednit všechny dotčené zájmy a přitom dbát, aby účastníci řízení měli možnost se vyjádřit, jsou to právě posledně uvedení, kdo musí předložit důkazy na podporu svých tvrzení. Článek 21 odst. 7 základního antidumpingového nařízení stanoví, že k informacím se přihlédnou pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost.
- 48 Za těchto podmínek nelze vytýkat orgánům, že v bodě 502 odůvodnění nařízení č. 1294/2009 měly za to, že vzhledem k nedostatku konkrétních náznaků, že by zachování antidumpingových opatření pro dovozce představovalo neúměrnou zátěž, jim nepřísluší detailně přezkoumat, zda mají schválit pozbytí jejich platnosti.
- 49 V tomto ohledu je třeba dodat, že ani předkládající soud v předkládacím rozhodnutí, ani společnost T.KUP v písemných vyjádřeních nepředložily žádnou skutečnost prokazující, že konstatování neexistence nepřiměřené zátěže dovozců spočívalo na věcně nesprávných zjištěních.
- 50 Z toho plyne, že přezkum čtvrté otázky neodhalil žádnou skutečnost ovlivňující platnost nařízení č. 1294/2009.

K nákladům řízení

- 51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, která by mohla ovlivnit platnost prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze

zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96.

Podpisy.